

Hade - [Luk.14,25-26](#):

Frits Larsen - [Luthersk Missionsforenings Højskole](#) Hillerød 1923-62.

"Store skarer fulgtes med Jesus, og han vendte sig om og sagde til dem: »Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, hustru og børn, brødre og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel. Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel."

Korset er det, som bar Jesus. Korset er tegnet på forbandelsen: Forbandet er hver den, som dør på et kors. På et kors er Jesus forbandet

Vort skyldbrev

[Kol.2,14](#): *"Han slettede vort gældsbevis med alle dets bestemmelser imod os; han fjernede det ved at nagle det til korset;"*

Han bar selv vore synder på sit legeme op på korstræet -

[1.Pet.2,24](#): *"på sit legeme bar han selv vore synder op på korset, for at vi, døde fra synden, skal leve for retfærdigheden. Ved hans sår blev I helbredt."*

Forbandelsen.

Da sagde han tetelestoi. Det er fuldbragt.

Korset blev noget nyt. - Synden er borte - gælden er betalt - vi er fri.

Korsmærket er friheds tegn for at vi afdøde fra vore synder skal leve for retfærdigheden. Men korset er noget mere.

At tage korset op - at hade far og mor - Det bæres i Jesu følge.

Ingen tyngende byrde, men en fast afgørelse, at vi båndlægges i enhver henseende for alle egne planer og går ind under en andens vilje.

Korset var for Jesus, at han ikke havde nogen ret selv, men bare ville give sig hen.

Hade betyder ikke at være imod - det betyder at forsage - at regne noget sådan at det ikke hindrer i at gå vejen helt ud med Jesus.

På den måde hadede Jesus sin mor og sine brødre, men han elskede dem endda.

Hade er noget absolut afgørende der skilles fra alt i fortiden. Det går en anden - en ny vej.

Kampen begynder.

Korset skaber er guddommeligt had til alt, som hindrer, og kærlighed til dem, som vil hindre.

---

1)	3)	4)	5.	6.
Den troe, som Jesum favner,	Den troe, som vil med lempe	Den sande troe i striden	Den troe, som ham har funden,	Den svage troes sukke
Og hiertet reense kand,	Og uden møye frem,	Er mangan gang vel svag,	Der heder sielens skat,	Er fienden dog for stærk,
Den troe, hvorved man havner	Den troe, som ey vil kiempe	Og synes undertiden	Er hun end skiult i grunden,	Hun kand hans piile slukke,
I himlens fryde-land,	Sig giennem verden hiem,	At have tabt sit slag;	Og synes gandske mat,	Og skiænde alt hans værk;
Den troe er stærk, og maae	Den troe er død og kold,	Dog, er den sande troe	Saa sandt hun er kun der,	Den gnist, den svage tro
All verden undertræde,	Ey værd en troe at nævne,	Saa sandt i hiertet inde,	Saa har hun kraft at kiempe,	Mod satan er en lue,
I sorrig og i glæde	Har ingen kraft og evne	Saa kand hun overvinde,	At fælde og at dæmpe	Det rør er spyd og bue
Sin prøve kunde staae.	Mod satans piil og	Før faaer hun	Den hele satans	At slaae hans

---

---

skiold.   ingen roe.   hær.   magt i to.

---

1 Joh 5,5 Hans Adolph Brorson 1735. Troens rare Klenodie 1901

[Den danske Salmebog nr. 578](#)

Det er det festlige ved denne sanger, Brorson, at han kalder korset: hun - det er som det fineste i livet.

Hun kommer fra Guds hjerte og drager os derhen, da bliver korsets smerte til idel fryd igen.

---

1. Os fører korsets smerte fra verdens dårlighed og slår det stolte hjerte i støv og aske ned; i ydmyghed er hvile og meget godt at bo, så jager korsets pile os ind med magt og ro.	2. Det kommer fra Guds hjerte og drager os derhen, da bliver korsets smerte til idel fryd igen; hvor mangen aldrig kendte den rette ro i Gud, om Gud ham ej lod hente ved korsets visse bud!
---	---

Hans Adolf Brorson 1735 DDS 1953: 580 -

[2002: Vort kors gør sure miner 629](#)

Korset driver os ind i Jesu værk - korset gør os afhængige af ham - korset forener os med ham - korset driver os til himlen.

Går du med korset trøstigt frem, så bærer korset selv dig hjem

Bære hans forsmædelse

[Hebr.13,13:](#) "*Lad os da gå ud til ham »uden for lejren« og bære hans forhånelser;*"

Vi kender krævemetaliteten, men kan vi bøje os -

- bedrøves, når vi misforstår, når vi ringeagtes - og altid være glade - -

bære åg, opgaver, byrder og opdage at byrden er let.

Bære den forsmædelse - foragt, som følger med at være en kristen med glæde .

[Ap.G.5,41:](#) "*De forlod så rådssalen, glade fordi de var blevet anset for værdige til at blive vanæret for Jesu navns skyld.*"

[Matt.11,30:](#) "*For mit åg er godt, og min byrde er let.*"

[2.Kor.6,10:](#) "*som bedrøvede, dog altid glade,*"

Man er ikke dygtig til det, men man kaldes. - Kan vi bede: Mig selv at miste ved min smerte o, lad mig få det grundig lært.

Johannes Brandtzæg: "Jeg øver mig hver dag i at slå en streg over mit eget jeg"

Jac. Paludan: "Men når man glemmer sig selv, er man lige ved at huske det egentlige."

Kristi hær er småfolk, men levende sten i et stort byggeri. -

[Ef.6,12:](#) "*Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet.*"

Jeg møder Jesus. Han renser mig. Han tager mig til sig og jeg svarer:

---

1. Skulle jeg en kristen være og ej tage korset? - Nej. Være det min største ære: Din forsmædelse at bære!	3. Bryd min vilje, Jesus milde, lad din vilje blive min! Tag min hånd og tag mit øje, når du ser det fra det høje,
--	--

Derfor spar, o Jesus kære, at fra dig de mig vil skille;
på det rette kors da ej! selv du lede mine trin!
Skulle jeg en kristen være Jesus milde, bryd min vilje,
og ej tage korset? - Nej. lad din vilje blive min!

Lina Sandell 1859

Ja sådan beder også unge. Vi båndlægges under Jesus Kristus. Han lever i vort liv. -

---

1. Stå som en klippe, du Herrens lille flok, lad alting glippe, i ordet har du nok! Skin uden kraften er kirkens værste pest, mod verdens aften bør bruden pyntes bedst, da vintræ-saften skal skabe frydefest!	2. Glad vil jeg sige, o verden, dig farvel, til Himmerige går rejsen inden kvæld; syng frydesange, og glæd dig mer og mer, da nu ej mange af måneskifter sker, før man dig prange for Lammets trone ser.
--	---

Salmebogen 1953:644 H.A. Brorson 1765. M.B. Landstad 1861.

A photograph of a handwritten note on lined paper. The text is written in blue ink and reads: "Farsige er de, som aldrig bliver af med sig selv til Gud". The handwriting is cursive and somewhat slanted.

(Fra manuskriptsamling "prædikener" af Frits Larsen - venligst stillet til rådighed af familien til gengivelse på Shafan.

- 15.04.11)
